

Жив собі чоловік, який не знав, хто він є і ким він хотів би бути.

Прокидався, застеляв ліжко, чистив зуби, поливав кактус.

Начищав черевики до блиску.

Увечері засинав на правому боці, тихо зітхаючи. Вранці позіхав протяжно і голосно. Ставив капці рівнесенько поруч із ліжком.

Щодня чоловік ходив на роботу, де клеїв марки на конверти.

На вихідних він грав у шахи сам із собою.

Іноді чоловік йшов у парк, сідав там на лавці й мовчки дивився на сірий світ.

— Хто я такий? — часто запитував він себе, вглядаючись у дзеркало. — Навіщо я тут?

Усі навколо здавалися йому такими щасливими.

Одного дня чоловік купив собі горнятко кави просто на вулиці.

Продавчиня вручила йому маленьку шоколадну цукерку із передбаченням.

Дрібними літерами на білому папері було написано:

НЕ БІЙСЯ УВІЙТИ У ВОДУ.

Чоловік несподівано зрадив. Аж озирнувся навколо! Так наче той, хто написав ці слова, мав би стояти десь зовсім поруч.

Наступного дня чоловік пішов у басейн.

У басейні люди плавали кролем, батерфляєм і брасом.

А чоловік у своїй синій шапочці із рятівним колом в руках почувався геть жалюгідно. Як риба на велосипеді.